

til nye Cabrer vil man kun faae, naar man, efter i en Narrække at have udbannet alt Mandstabet, da formerer Bataillonerne paa en anden Maade. Derfor har jeg ogsaa fundet, at dette Grundlag vel ikke i og for sig er det bedste, men dog for Tiden maa antages at være det, man nærmest maa finde det tilraadeligt at gaae ind paa, for Overgangstiden i alt Fald. Et Mindretal af Udvalget har stillet et Forslag til Nr. 2 angaaende Cavalleriet, og da det forekommer mig, at den ærede Taler fra Manders Amt (Vynløkke) syntes ikke at have lagt Mærke dertil, og det maaskee gaar Andre ligesaa, vil jeg tillade mig at omtale det. Det findes Sp. 1270 under h. og lyder saaledes: „Nr. 3 og 4 udgaae“. Nr. 3 og 4 findes paa Sp. 1268 under Nr. 2. Nr. 3 gaar ud paa, at der istedetfor „Midten“ af Januar skal sættes „Begyndelsen“, dette er Fleertallets Forslag, men vi foreslaae at blive staaende ved Midten af Januar, da vi ansee Begyndelsen af Januar for en meget uheldig Mødetid for Cavalleriet. Under Nr. 4 har Fleertallet til § 13 foreslaaet, at den første Udbannelsestid for Cavalleriet af 8½ Maaned skal forhøjes til 9½ Maaned. Hertil har Mindretallet ikke fundet nogen Anledning, men derimod have vi hørt af mange Medlemmer, at de snarere vilde have fundet Anledning til at foreslaae en Redskættelse i den i Udvalget foreslaaede Udbannelsestid af 8½ Maaned. Vi have derfor foreslaaet at blive staaende ved, hvad Krigsministeren har begjært, nemlig 8½ Maaned og jeg skal derfor raade til at stemme for det omtalte Forslag, altsaa for, at det bliver Midten af Januar og ikke Begyndelsen, og at Cavalleriets Udbannelsestid er 8½ Maaned. Det er de enkelte Bemærkninger, som jeg ønskede at fremsætte.

Krigsministeren: Det har overrasket — som jeg nu erfarer — nogle Medlemmer af Thinget, at jeg har udtalt mig saa bestemt om Forslagets Antagelighed som Heelhed og dets Uantagelighed, naar det blev deelt. Jeg troede dog, at jeg ligeoverfor Udvalget havde udtalt mig meget bestemt i denne Retning; men jeg gjentager nu den Erklæring med fuldkommen velberaad Du, at jeg ikke kan gaae ind

paa nogen Deling af dette Forslag. Naar jeg har samtykket i, at den første Udbannelsestid for Infanterierne nedsettes fra henved 7 til 6 Maaned, saa har jeg dertil knyttet den Betingelse, som findes omtalt i Forslaget Lit. f. til § 16: „Til at forblive til fortsat Tjeneste udtages forlods de Menige, der ikke have opnaaet tilstrækkelig Udbannelse. Ordensfølgen mellem de øvrige Menige, der forblive, og dem, der hjemsendes, bestemmes ved Lodtrækning.“ Det er vel blevet hirtet, at man derved igjen oplivede Slinkhedsinddelingen, men jeg skal her gjentage, hvad jeg allerede hirtede under første Behandling, at Vanskeligheden ved Slinkhedsinddelingen, saaledes som den var foreslaaet af Forsvarscommissiouen, var den, at det, der gjaldt om at dele de Menige i Classer af samme Størrelse, omfattende de dygtigste, de mindre dygtige og mindst dygtige, og det var den dermed forbundne praktiske Vanskelighed, som i Særdeleshed gjorde sig gjældende hos mig mod dette Forslag; men jeg fremhævede dengang tillige, at det ikke var vanskeligt at udpege de dygtigste og de mindst dygtige. Her er der slet ikke Tale om nogen Inddeling i Slinkhedsclasser, men, som Enhver der har Erfaring i det Slags Sager veed, er det ikke vanskeligt at udpege de dygtigste og de mindst dygtige Folk. Jeg finder hos den ærede sidste Taler en, Misforstaaelse af Begrebet Udfoldning. Der er hverken i Regjeringens oprindelige Forslag eller i det, som den senere har tiltraadt, Tale om nogen Udfoldning, undtagen hvad de høiere Befalingsmænd angaaer; hvad derimod den hele Styrke af Mandstab og Underbefalingsmænd angaaer, finder der aldeles ingen Udfoldning Sted, og det er netop her, at en Udfoldning har sin store Vanskelighed. Jeg maa tilstaae, at jeg lægger ikke stor Vægt paa, om de høiere Befalingsmænd ved selve Ordningen ere tildeelte Reserverbataillonerne eller Stambataillonerne. I det oprindelige Forslag vare de tildeelte Reserverbataillonerne; i dette Forslag ere de tildeelte Brigaderne og Stambataillonerne. Det fremgaaer allerede tilstrækkeligt deraf, at jeg ikke tillægger dette nogen særdeles Betydning. Hvad der er Hovedsagen for mig, er det, at disse Befalingsmænd ere tilstede. Om de blive forplejede ved den ene